

Forfatter: Müller, Tage Christian

Titel: BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Müller, Tage Christian (1847-uu-uu)

Citation: Müller, Tage Christian: "BREV TIL: Mynster, Jakob Peter FRA: Müller, Tage Christian (1847-uu-uu)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 487. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L0019917070000277.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra T. Müller.
Ribe 1817.*

— Hvad det Kirkelige angaaer, da er jeg meer og meer kommen til den Overbeviöning, at her maa fkee en Forandring, skjøndt jeg hverken kan angive, hvorledes den bedst lader sig bevirke efter den factiske Tilstand, et heller kan negte, at den vil frembringe Rystelser, som man gjerne maatte ønske, kunde være udeblevne. Jeg mener ogsaa, at Kirken selv maa vinde ved, at dens blot numeriske Medlemmer — ikke udstødes af den, saalænge de udvortes sømmeligen ville slutte sig til den — men faae Lov til at skille sig fra den, uden at lide i statsretlig Henseende Mere, end det efter Sagens Natur er aldeles nødvendigt. Naar jeg seer hen til de Bevægelser, som have fundet Sted i Nordtydskland, og til Dissenterloven, som man har givet i Norge, skjønner jeg ei, at det er til Gavn, at man vil tiltvinge det nu Bestaaende med alle dets unegtelig store s. 488Mangler en Bestandighed, som deels neppe kan vedvare længe, beete kun er og erkjendes at være et tomt Skin. — Den nærværende Tilstand er ei allene i sig selv urigtig, men den har ogsaa det Onde til Følge, at Ringeagt for Lovbud hævdes; dette forekommer mig at være meget sørgeligt. Det maa forekomme Mænd, for hylke jeg bøier mig saa dybt, som for Øirsted, anderledes, da der er saa mange Lovbestemmelser, hvilke man ikke kan og ikke vil overholde, men dog ei heller vil ophæve. „Man kan da drage dem frem, naar man engang vil" — har jeg hørt sige til denne Fremgangsmaades Forsvar. Dette synes mig endogsaa umoralsk.

Ret meget ønskede jeg, at vi dog maatte faae en ny kirkelig Oversættelse af det Gamle Testamente. *) Om det udkomne Prøvehefte siger jeg virkelig: ex ungue leonem! uden videre at turde inklade mig paa Detaillen. Vistnok har Prof. Hohlenbergs Død bragt en Standsning i Værkets hurtigere Fremme; men kunde ei Prof. Hermansen udfylde Pladsen? Jeg troer, at dette Arbejdes Fuldendelse er af stor Vigtighed. Vi kunne jo nok hjælpe os med de andre Oversættelser, vi have foruden den kirkelige; men menig Mand, som har Lyst til at læse i Bibelen, og ei atiene i det N. T., maa dog bestandig bruge den gamle, saa mangelfulde, saa ofte uforstaaelige Oversættelse, der stedse optrykkes paany. — Hvorledes man end dømmer om Mag. Lindberg, maa man dog beklage, at han ikke vilde fuldende sin Bibeloversættelse. Mig synes, at han bar viist, han kunde præstere hvad der fortjente Opmærksomhed, og hvorved man vel kunde overse de enkelte Pletter af „Rød-Grod" o. dsl.